U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce **J. V.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 8. 2016, č. j. 5 Na 20/2016 – 17,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) svou kasační stížností brojí proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 8. 2016, č. j. 5 Na 20/2016 – 17, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků (výrok I.) a současně odmítnuta stěžovatelova žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného (výrok II.), a to pro opožděnost, implikující zjevnou bezúspěšnost. Výrokem III. bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení.

Protože kasační stížnost nesplňovala podmínky řízení stanovené ustanovením § 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a zákonem č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 4. 11. 2016, č. j. 3 As 240/2016 – 17, k odstranění uvedených vad, tj. ke splnění poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích a položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona] a k doložení povinného zastoupení ve lhůtě sedmi dnů; zároveň byl stěžovatel poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

Stěžovatel v návaznosti na tuto výzvu požádal dne 19. 12. 2016 Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud následně usnesením ze dne 21. 2. 2017, č. j. 3 As 240/2016 – 51, žádost stěžovatele o přiznání osvobození od soudního poplatku zamítl (výrok I.) a

výrokem II. zamítl rovněž návrh stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů. Výroky III. a IV. tohoto usnesení pak Nejvyšší správní soud stěžovatele opětovně vyzval, aby v dodatečné lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení uhradil soudní poplatek a prokázal splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s., s tím, že jde o obligatorní podmínky řízení; stěžovatel byl opětovně poučen o procesních důsledcích nesplnění povinností uvedených ve výzvě. Naposledy uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 8. 3. 2017, a tedy stanovená týdenní lhůta k úhradě soudního poplatku a k prokázání povinného zastoupení uplynula dne 15. 3. 2017. Stěžovatel však toho dne a ani později soudní poplatek nezaplatil.

Nejvyšší správní soud upozorňuje, že povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti, tedy ke dni 13. 10. 2016. V případě lhůty stanovené usneseními ze dne 4. 11. 2016, č. j. 3 As 240/2016 – 17, a ze dne 21. 2. 2017, č. j. 3 As 240/2016 – 51, se pak jednalo o lhůty dodatečné (náhradní), neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání. Právní úprava nadto fakticky umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení; je tak třeba uvažovat i s dobou, než Nejvyšší správní soud vydá, respektive doručí usnesení o zastavení řízení. Tato doba je více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon; tímto zákonem je v dané věci zákon o soudních poplatcích, který v ustanovení § 9 odst. 1 stanoví, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.* Jelikož soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, není splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout, a proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

Na tomto místě je třeba uvést, že Nejvyšší správní soud nepřehlédl podání stěžovatele, doručené dne 16. 3. 2017, ve kterém stěžovatel uvedl, že reaguje na výzvu ze dne 21. 2. 2017 a žádá *„o prodloužení lhůty k řádné reakci na Výzvu, respektive o nezastavení řízení“*. V tomto podání, které je převážně nesrozumitelné, nicméně neuvedl žádné konkrétní důvody, které by mu bránily ve splnění povinností uložených mu v uvedené výzvě; zmiňuje pouze svůj nepříznivý zdravotní stav a stres, kterému je vystaven v souvislosti s jednáními, která vede s orgány veřejné moci. Tato svá tvrzení ovšem nejen nikterak nedoložil, ale zdejšímu soudu není ani zřejmé, jak by jejich případná existence mohla stěžovateli bránit ve splnění poplatkové povinnosti, respektive doložení existence právního zastoupení. Na výše uvedených závěrech proto toto podání stěžovatele nemůže ničeho změnit.

Pro úplnost lze dodat, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl výrokem IV. usnesení ze dne 21. 2. 2017, č. j. 3 As 240/2016 – 51, vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu